

De asielkwestie zal de bloedgroepenstrijd in de Europese PRO-fractie verhevigen

Posted on 29 september 2026 by Derk Jan Eppink

Sociaaldemocratie is een overtuiging; Groen een religie. De fusie stuitte op afstootverschijnselen omdat de eerste bereid is tot compromissen; bij de tweede prevaleert Groene dogmatiek. Het was niet verwonderlijk dat de fusie van de fracties van PvdA en GroenLinks in het Europees Parlement het laatste puzzelstukje werd.

Moest PRO bij de fractie van de Europese socialisten of de Europese Groenen? De partijleden kozen in een referendum voor de socialistische fractie, wat niet betekent dat de Groenen hun geloof aan de wilgen hangen. De strijd wordt voortgezet in het gemeenschappelijk 'PRO-fractieoverleg'. De bloedgroependiscussie is voorlopig geparkeerd, maar komt terug bij lijstvorming voor de Europese verkiezingen van 2029. Wie wordt lijsttrekker?

Ketterij

Een partijcommissie onder leiding van partij-prominent Mariëtte Hamer sprak zich uit voor de aansluiting bij de Partij van Europese Socialisten (PES); in omvang de tweede fractie in het Europees Parlement. Volgens haar moet het 'machtselement' overheersen, maar volgens overtuigde Groenen is er maar één geloof. En dát delen op één kussen, daar slaapt de duivel tussen.

Voor een sectaire club is een compromis ketterij. De PES is gewend aan compromissen, bijvoorbeeld met de (Duitse) christendemocraten. Over asiel denken Groenen fundamenteel anders, en dat blijft een belangrijk thema bij volgende Europese verkiezingen. Dit zet enorme druk op de PRO-delegatie in de socialistische fractie, die voor de helft uit Groenen bestaat. Gaat bijvoorbeeld de extreem-Groene Tineke Strik, voortkomend uit Vluchtelingenwerk, een strenger asielbeleid steunen? Zeer onwaarschijnlijk. Voor Groenen is compromis synoniem aan verraad.

Het argument 'machtsvorming' is ook relatief. De politieke ontwikkeling in de EU koerst naar rechts. Zie ontwikkelingen in Duitsland, Frankrijk, Spanje: zodra er verkiezingen zijn slaan de kiezers toe. Momenteel is Italië onder Giorgia Meloni stabielere dan Duitsland onder bondskanselier Merz. En Frankrijk stormt de rimboe in.

De Europese Commissievoorzitster, Ursula von der Leyen, wil besluitvorming over de Europese meerjarenbegroting vervroegen omdat kiezers in veel lidstaten rechtsaf slaan. Gevolg is dat nieuwe, rechtserre regeringen in Noord-Europa zich verzetten tegen de Europese mega-begroting van 2000 miljard euro. Gecombineerd met overmatige immigratie en economische stagnatie (wegens het klimaat- en energiebeleid) wordt Brussel nog meer dan nu kop van Jut.

#MeToo

De harde interne, welhaast sectaire, partijcultuur van de Groenen bleek niet bevorderlijk voor soepele verhoudingen in het Europees Parlement, zoals de Groene delegatieleider Bas Eickhout (49) ondervond. Hij was 'medevoorzitter' van de Groene fractie in het Europees Parlement, en had een verhouding met de 25-jarige Oostenrijkse afgevaardigde Lena Schilling. Zij was ook parlamentslid, geen ondergeschikte, en er was onderlinge instemming. De relatie viel binnen de 'Groene

normen'.

Een vroegere voorzitter van de Groene fractie, Daniel Cohn-Bendit, was ooit een prominente Frans-Duitse charmeur die zijn Groene fractie, inclusief staf, zag als amoreus werkterrein. Cohn-Bendit werd aanbeden. Hij had geluk want er was nog geen #MeToo. Dat is er intussen wel; en werd vooral ingezet als wapen tegen 'rechts', bij voorkeur 'blanke mannen'. Maar zulke mannen bleken ook in linkse kring te bestaan; in kunst, wetenschap én politiek.

Eickhout had brute pech met zijn 'medevoorzitster', de Duitse Groene Terry Reintke. Haar hoofdmissie was: strijd tegen 'seksuele intimidatie' en haar hashtag: '#MeToo'. Reintke voerde een kruistocht en zou zeker 'keine Gnade' kennen voor de bij vrouwen populaire Eickhout, die eieren voor zijn geld verkoos en ontslag nam. Hij zal ongetwijfeld een nieuwe baan vinden bij een NGO in Brussel, 'om de strijd voort te zetten'. En Reintke heeft het Groene rijk alleen. De Groenen zijn intern zelfs erger dan het Vaticaan.

Oostblok-methoden

Veel van dit soort zaken passeren in Brussel echter ongezien. Bij de Tweede Kamer met 150 leden zijn 260 journalisten geaccrediteerd. Zij lopen in de wandelgangen iedereen omver. Bij de Europese Unie, waar het Europees Parlement slechts deel van is, zijn 21 Nederlandse correspondenten geaccrediteerd. Een Europarlementariër is al blij als een correspondent belt.

Het was te verwachten dat bij PRO de fusie van de twee smaldelen, PvdA en GroenLinks, problematisch was. De Europese smaldelen bestaan uit twee verschillende denkwereelden. In de Tweede Kamer wordt het PvdA-smaldeel verorberd door GroenLinks. Er waren al diverse PvdA-Kamerleden, zoals Kati Piri, die meer thuishoren bij GroenLinks dan bij de PvdA, waarvan de cultuur en geschiedenis wordt weggefilterd. De 'Rode Roos' is verdwenen en wie recht heeft op de Drees-penning moet nu 65 jaar (!) lid zijn, in plaats van 60 jaar. Waarom niet 100 jaar? Doel is de afschaffing van de Drees-penning. Dit zijn eigenlijk Oostblok-methoden, die doorsnee sociaaldemocraten niet in de gaten hebben.

Een vlooiencircus

Ook in andere Europese fracties knettert het, zoals bij de Europese liberalen.

Renew, een door Fransen gedomineerde fractie, op wens van de Franse president Macron, herbergt zowel VVD als D66. Beide hebben altijd in dezelfde liberale fractie gezeten, en de leden waren 'pro-Europees' in diverse gradaties. Het euro-scepticisme van Bolkestein drong er niet door. De VVD etaleert in Den Haag geregeld euro-kritiek voor de achterban in den lande, maar in Brussel is er niets van te merken.

Zo was Malik Azmani (VVD) rapporteur bij de belangrijke EU-Terugkeerverordening in het kader van een strenger asielbeleid: de optie van gedwongen terugkeer is nodig want anders is asiel eenrichtingsverkeer, zoals nu het geval is. Rapporteur Azmani leek op een skischansspringer die na de afdruk begon te zwabberen en hard neerstortte, met de neus in de sneeuw. Hij zat in een spagaat. De VVD was voor, maar zijn eigen liberale fractie, met de Franse liberalen voorop, tegen. De schaduw-rapporteur, de christendemocraat François Xavier Bellamy, nam het dossier over en construeerde een centrumrechtse meerderheid.

In de verwarring onthield Azmani zich van stemming, terwijl de overige VVD-parlementsleden voor de harde aanpak stemden. D66-leden, geleid door Gerben-Jan Gerbrandy, stemden tegen. Renew leek een vlooiencircus. Ooit kende de liberale fractie twee pijlers: Britten en Duitsers. Britten vertrokken; Duitse liberalen kamperen onder de 5%-kiesdrempel en Franse liberalen zijn hopeloos wispelturig.

Bijbelvast

Een langere geschiedenis heeft het Europees-christelijke smaldeel dat bestond uit SGP en ChristenUnie (CU). Decennialang trokken zij samen op maar in 2019 scheidden hun wegen. De SGP bleef in de fractie van Europese Conservatieven en Hervormers (ECH) maar de ChristenUnie verhuisde naar de grote fractie van christendemocraten (EVP). Twistappel was Den Haag: de CU zat in kabinet Rutte-III (met VVD, CDA, D66) en de SGP in de oppositie. De verhoudingen verzuurden, ook in Brussel. De CU sprak een veto uit tegen de komst van FvD in de ECH, maar verloor de stemming, en vertrok naar de EVP. De SGP zat met een immens probleem: de partij haalde bij Europese verkiezingen een halve zetel; CU anderhalve. Zo hadden ze er ieder één. Broederlijk delen.

Gevolg van de breuk was dat SGP voortaan zelf een hele zetel moest halen. Europarlementariër Bert-Jan Ruissen voerde bij de Europese verkiezingen van 2024 een heldere, conservatieve campagne. De CU raakte Europees op een linkser spoor,

zoals al eerder was gebeurd in de Tweede Kamer. Bijbelvaste kiezers prefereerden SGP, terwijl CU haar zetel verloor en verdween uit het Europees Parlement.

Stormen

Wie de huidige politieke ontwikkelingen in de EU-lidstaten projecteert op het Europees Parlement moet niet verrast zijn wanneer de traditionele middenas afbreekt. De trend in grote landen, en ook kleine, is terug te vinden in het Europees Parlement. Het 'politieke midden' wordt steeds kleiner; de uitersten groter. Duitsland en Frankrijk zijn een voorafspiegeling daarvan. Benieuwd of de PRO-delegatie deze stormen doorstaat.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u \(weer\) mee?](#) Hartelijk dank!